

In addition, the problem of multiple citizenships during mobilization becomes relevant because of the growing scale and threats to international peace and security. In particular, for Ukraine, the issue of dual/multiple citizenships is extremely relevant for several reasons. First, it is directly related to the Ukrainian diaspora - the «old» diaspora, which includes generations, and the new diaspora, immigrants who left during the independence of Ukraine, but wanted to maintain ties with Ukraine.

Secondly, it is necessary to find civilized ways of solving the above-mentioned problem of having two passports for representatives of compactly living national minorities - primarily for Hungarians and Romanians.

Thirdly, it is necessary to find a way out of the situation that threatens the national security of Ukraine, connected with the appearance of a large number of Ukrainian citizens who have Russian passports. This has already happened in the occupied territories, where hundreds of thousands of residents received Russian citizenship thanks to the active support of this process by the Russian Federation [3,p.410].

Thus, in the analysis of the legal provision of the fulfillment of various types of constitutional duties of a person and a citizen in the EU member states and in Ukraine, the following main transitional factors must be taken into account: international treaties on human rights, the introduction of EU citizenship, deepening integration between member states, development of civil and political society, the growing scale and magnitude of threats to international peace and security.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Dora Kostakoroulou. EU Citizenship Law and Policy. 2020. 192 p.
2. Баран А. Обов'язок захищати Батьківщину в Україні та країнах ЄС (на прикладі Німеччини) : історико-правовий аспект. *Knowledge, Education, Law, Management*. № 7 (51). С.112-119.
3. Пісоцька О. Подвійне громадянство для українців: Закон чи Конституція?
URL: <https://jur-gazeta.com/dumka-eksperta/podviyne-gromadyanstvo-dlya-ukrayinciv-zakon-chi-konstituciya>

УДК 341.1

Жукорська Я. М.
к.ю.н., доцент,
завідувач кафедри міжнародного права
та міграційної політики,
Західноукраїнський національний
університет

ДО ПИТАННЯ ПРИСВОЄННЯ ПОВЕДІНКИ МІЖНАРОДНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ

Питання присвоєння поведінки міжнародній організації регламентується статтями 6-9 Глави II Статей про відповідальність міжнародних організацій

2011 року (далі - Статті)¹. Загальні принципи присвоєння поведінки державі та міжнародній організації також підкріплюються судовою практикою. Серед поведінки, яку присвоюють міжнародній організації, окремо виділяють поведінку *ultra vires* органу чи агента (ст. 8 Статей).

Поведінка *ultra vires* може бути в компетенції міжнародної організації, але виходити за межі повноважень, наданих органу чи агенту. А може виходити за межі компетенції міжнародної організації, виходячи таким чином і за межі компетенції її органу чи агента.

Загалом міжнародній організації присвоюється поведінка органів та агентів, яких можна вважати такими, що здійснюють функції міжнародної організації. При встановленні обсягу повноважень органу чи агента керуються правилами міжнародної організації, якщо не брати до уваги виключні випадки.

Для присвоєння поведінки міжнародній організації необхідним є тісний зв'язок між поведінкою *ultra vires* та функціями органу чи агента, тобто потрібно розрізняти діяння в офіційній якості та як приватної особи.

Присвоєння поведінки *ultra vires* міжнародній організації підтверджується судовою практикою. Так, у консультативному висновку Міжнародного суду ООН по справі *Certain expenses of the United Nations* Суд вирішив, що ООН повинна покрити витрати, пов'язані з поведінкою *ultra vires*². Відмова в присвоєнні поведінки *ultra vires* може залишити треті сторони без захисту, відшкодування, якщо поведінка не буде присвоєна іншому суб'єкту – іншій міжнародній організації чи державі. До цього аргументу також часто звертаються в питаннях обґрунтування присвоєння поведінки органу чи агента, наданих в розпорядження іншої міжнародної організації.

У справі *Difference Relating to Immunity from Legal Process of a Special Rapporteur of the Commission on Human Rights* МС ООН зазначив, що всі представники ООН, у якій офіційній якості вони б не діяли, повинні намагатися не виходити за межі своїх повноважень, адже міжнародна організація може бути притягнута до відповідальності за їх поведінку *ultra vires*³.

Практика міжнародних організацій також підтверджує присвоєння поведінки *ultra vires*. Окрім того у окремих випадках вона підтверджує присвоєння поведінки навіть у тих випадках, коли агент не знаходився при виконанні службових обов'язків, але організація може визнати його поведінку такою, що тягне за собою її відповідальність.

¹ Resolution adopted by the General Assembly A/RES/66/100. (9 December 2011). Retrieved from <https://daccess-ods.un.org/access.nsf/Get?Open&DS=A/RES/66/100&Lang=E>

² Certain expenses of the United Nations. Advisory opinion of ICJ. (1962, May). Retrieved from <https://www.icj-cij.org/case/49>

³ Difference Relating to Immunity from Legal Process of a Special Rapporteur of the Commission on Human Rights. Advisory opinion of ICJ. (1999, April). Retrieved from <https://www.icj-cij.org/case/100>

Починок О. В.
*аспірант кафедри цивільного
права і процесу,
Західноукраїнський національний
університет*

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ У ШВЕЙЦАРІЇ

Ринок віртуальних активів стрімко розвивається, що ставить нові виклики перед правовими системами різних країн. Швейцарія, відома своїм прогресивним підходом до регулювання фінансових технологій, розробила комплексну правову базу для віртуальних активів, яка враховує їхні різні функції та характеристики.

Швейцарія продовжує лідирувати у сфері інновацій на основі блокчейну, активно впроваджуючи та сприяючи розвитку віртуальних активів. Країна робить акцент на створенні чіткої та послідовної нормативно-правової бази для компаній, що працюють з такими продуктами та послугами.

У 2024 році ключовими нормативно-правовими актами, що регулюють сферу віртуальних активів у Швейцарії, залишаються: - Закон про боротьбу з відмиванням грошей (AMLA) та відповідні постанови, які встановлюють вимоги щодо запобігання відмиванню грошей для фінансових посередників; - Закон про фінансові послуги та Закон про фінансові установи, що регулюють публічні пропозиції цінних паперів, включаючи токени, забезпечені активами; - Закон про банківську діяльність; - Закон про схеми колективного інвестування, який поширюється на токени активів, залучених від інвесторів для колективного інвестування; - Закон про інфраструктуру фінансового ринку, який надає Швейцарському національному банку повноваження щодо нагляду за торговими майданчиками DLT, центральними депозитаріями цінних паперів та платіжними системами.

Діяльність, пов'язана з віртуальними активами, може підлягати ліцензуванню з боку Швейцарського органу з нагляду за фінансовими ринками (FINMA). Зокрема, ліцензія FINMA потрібна для: - Обміну віртуальних активів на фіатні гроші або інші віртуальні активи; - Зберігання віртуальних активів для третіх осіб; - Випуску та продажу власних токенів [1].

Компанії, що працюють з віртуальними активами, зобов'язані дотримуватися вимог щодо KYC (Know Your Customer) та AML (Anti-Money Laundering). Ці вимоги спрямовані на запобігання відмиванню грошей та фінансуванню тероризму [2].

Швейцарське цивільне право застосовується до віртуальних активів так само, як і до будь-якого іншого майна. У 2021 році SCC (Цивільний кодекс Швейцарії) [3] було доповнено, щоб включити віртуальні активи як новий тип об'єкта цивільних прав. Це означає, що віртуальні активи тепер мають такий самий правовий статус, як і фізичні активи, і можуть бути предметом володіння, купівлі-продажу, успадкування тощо. Власники віртуальних активів мають право володіти, користуватися та розпоряджатися своїми активами на свій розсуд.

До прикладу процес спадкування віртуальних активів у Швейцарії.